

Sygn. akt I CSK 639/13

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa B. L.
przeciwko Obywatelskiemu Komitetowi Budowy Szpitala Kardiologicznego
w W. i Miastu W.
z udziałem interwenienta ubocznego po stronie powodowej L.
K.-L.
o ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 czerwca 2014 r.,
na skutek skarg kasacyjnych pozwanych
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 12 czerwca 2013 r.,

**odmawia przyjęcia obu skarg kasacyjnych do rozpoznania;
zasądza od stron pozwanych na rzecz powoda kwotę 1800 (jeden
tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie skargi kasacyjnej wnieśli obie strony pozwane: Miasto W. oraz Obywatelski Komitet Budowy Szpitala Kardiologicznego. Analiza treści obu skarg wskazuje, że nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie ich do rozpoznania. Skarżący opierają wniosek o przyjęcie skarg kasacyjnych na występowaniu zbliżonego zagadnienia prawnego, sprowadzającego się do skutków prawnych ustanowienia użytkowania wieczystego na podstawie decyzji administracyjnej wydanej przed 1990 r. z naruszeniem prawa pierwszeństwa byłych właścicieli nieruchomości i ich spadkobierców. Stanowiska skarżących nie sposób jednak podzielić. Jak bowiem wynika z niekwestionowanego przez skarżących stanowiska Sądu Apelacyjnego, umowa ustanowienia użytkowania wieczystego została wydana z naruszeniem prawa obowiązującego w chwili jej zawierania. Zagadnienie przedstawione przez skarżących zmierza do ustalenia, czy dla uchylenia sankcji nieważności umowy może mieć znaczenie fakt zawarcia jej w wykonaniu decyzji administracyjnej o oddaniu gruntu w użytkowanie wieczyste w czasie, gdy ustawa nie przewidywała prawa pierwszeństwa byłych właścicieli nieruchomości i ich spadkobierców. Zagadnienie to nie przedstawia jednak walorów nowości czy istotności. W orzecznictwie Sądu Najwyższego nie budzi wątpliwości, że dla oceny rodzaju sankcji wadliwej czynności prawnej rozstrzyga stan prawny obowiązujący z chwili jej obowiązywania. Poprzedzające je zdarzenia nie mają zaś w tym zakresie znaczenia prawnego, chyba że wynikałoby to z wyraźnej regulacji prawnej.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.